

Sygn. akt SNO 12/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie

sędziego Sądu Rejonowego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2014 r.

zażalenia wniesionego przez obwinionego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego

z dnia 7 stycznia 2014 r. o podjęciu zawieszono postępowania dyscyplinarnego

postanowił:

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 11 stycznia 2007 r. do Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Okręgowego w [...] o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko sędziemu Sądu Rejonowego o to, że:

I. w okresie od 30 stycznia 1998 r. do 29 października 1999 r. podrobił podpis D. K. na fakturach VAT w miejscu osoby uprawnionej do ich odbioru, a wystawionych dla nabywcy „B”, czym rażąco uchybił godności urzędu sędziego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98 , poz. 1070);

II. we wrześniu 1997 r. polecił księgowej „B”. - K. G. sporządzenie rachunku uproszczonego nr [...] za rzekomo wykonany przez w/w firmę remont jego

mieszkania, celem przedłożenia przez niego rachunku w Urzędzie Skarbowym dla uzyskania zwrotu podatku VAT, pomimo tego, że remont taki nigdy przez w/w firmę nie został przeprowadzony i rachunek ten w miejscu uprawnionego podpisał, czym rażąco uchybił godności sędziego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 – zwaną dalej u.s.p.).

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2007 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny zawiesił postępowanie dyscyplinarne przeciwko sędziemu W. Z. do czasu ukończenia postępowania karnego w sprawie [...] toczącej się (pierwotnie) przed Sądem Rejonowym w [...]. Zarzuty postawione sędziemu w tej sprawie karnej – w swojej treści – były tożsame z tymi postawionymi sędziemu w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym. W tej sytuacji Sąd uznał, że skoro oba postępowania toczą się równolegle i nie jest możliwe równoczesne dysponowanie przez oba sądy aktami sprawy to zaistniałą sytuację uznać należy za długotrwałą przeszkodę uzasadniającą zawieszenie postępowania.

Z uwagi na zakończenie prawomocne postępowania karnego - postanowieniem o umorzeniu postępowania z uwagi na przedawnienie co do czynu zarzucanego w pkt. II aktu oskarżenia oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w [...] z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie [...] i tym samym ustania przeszkody do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego – Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 7 stycznia 2014 r. podjął to zawieszone postępowanie.

Odpis tego postanowienia wysłano obwinionemu w dniu 7 stycznia 2014 r., który doręczono mu w dniu 22 stycznia 2014 r.

W dniu 29 stycznia 2014 r. obwiniony nadał w urzędzie pocztowym (niepodpisane przez siebie) zażalenie na to postanowienie w którym podniósł, że akta sprawy są nadal niedostępne, bowiem mimo złożenia wniosku o uzasadnienie wydanego przez sąd odwoławczy wyroku w celu wniesienia od niego kasacji, dotychczas nie otrzymał tego uzasadnienia. Stąd też uważa, że nadal istnieje przeszkoda uzasadniająca zawieszenie postępowania dyscyplinarnego.

Zarządzeniem z dnia 3 lutego 2014 r. obwiniony został wezwany do usunięcia wspomnianego braku formalnego zażalenia poprzez jego podpisanie.

W dniu 12 marca 2014 r. do Sądu Apelacyjnego wpłynęło podpisane przez obwinionego zażalenie.

Wcześniej, bo w dniu 3 lutego 2014 r., Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny przeprowadził rozprawę w sprawie obwinionego i wydał wyrok mocą którego m.in. uznał go za winnego zarzucanego mu w pkt. I przewinienia dyscyplinarnego i na podstawie art. 109 § 1 pkt 5 u.s.p. orzekł wobec niego karę dyscyplinarną złożenia ze służby. Nadto w tym samym dniu Sąd wydał postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego o czyn zarzucany obwinionemu w pkt. II, wobec przedawnienia.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny , odnośnie wniesionego przez obwinionego zażalenia , zważył, co następuje.

Stwierdzone, a opisanie powyżej, zdarzenia procesowe skutkowały koniecznością pozostawienia bez rozpoznania wniesionego przez obwinionego zażalenia na postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania .

Zakończenie postępowania dyscyplinarnego przez Sąd I instancji, wydaniem wspomnianych orzeczeń, niewątpliwie zakończyło ten etap dotychczasowego sądowego postępowania dyscyplinarnego. Wprawdzie rozstrzygnięcia te nie są jeszcze prawomocne (wobec trudności doręczenia obwinionemu ich odpisów - k. 527), niemniej jednak okoliczność ta, dla oceny zaistniałej sytuacji procesowej w niniejszym postępowaniu, nie ma istotnego znaczenia. Nie ulega wszak wątpliwości, że postępowanie dyscyplinarne podjęte zaskarżonym postanowieniem zostało przeprowadzone i zakończone. W tym układzie procesowym, wobec tych zaistniałych faktów, zażalenie na to postanowienie stało się już bezprzedmiotowe.

Niezależnie od przytoczonych wyżej okoliczności dotyczących tak powodów pierwotnego zawieszenia postępowania dyscyplinarnego wobec obwinionego, jak i bezsporności samego faktu zakończenia wobec niego prawomocnym wyrokiem skazującym postępowania karnego i tym samym obiektywnego ustania przeszkód

do kontynuowania postępowania dyscyplinarnego, oraz oceny znaczenia samych zażalności podniesionych przez obwinionego w przedmiotowym zażaleniu – stwierdzić należy, że zaistniały w sprawie układ procesowy nie implikuje pozbawieniem obwinionego możliwości zrealizowania, przyznanego mu przez ustawę, uprawnienia do zakwestionowania zasadności zaskarżonego postanowienia. Będzie mógł to bowiem nadal uczynić – o ile tak zdecyduje – w odwołaniu od wyroku z dnia 3 lutego 2014 r. W tym to środkiem odwoławczym, stosownymi zarzutami, może bowiem wciąż podważać samą zasadność podjęcia zawieszono postępowania dyscyplinarnego, skoro postanowienie to niewątpliwie doprowadziło do procesowej możliwości wydania kończącego pierwszoinstancyjne postępowanie, wspomnianego wyroku. Dokonując zatem (tej ewentualnej) kontroli instancyjnej tego orzeczenia – w związku z takim odwołaniem – sąd odwoławczy będzie zobowiązany również i te, tak postawione zarzuty rozważyć.

Z tych to względów, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. – należało postanowić jak wyżej.